

FJORTISANDAN - infantilt demonisk dekadent

FJORTIS

- en kort avhandling av Miguel Robaina lämplig för föräldrar eller andra som har med barn och ungdomar att göra.

Här nedan följer en lite generaliserad och kanske en aningen sarkastisk beskrivning, med glimten i ögat och samtidigt en allvarlig baktanke. Innehållet baseras på egna mångåriga erfarenheter med den generation som helt vuxit upp i mediabusset. De som praktiskt taget föds på datorns tangentbord, där det första ljud som registreras är skvalet från musikkanalen MTV på TV-apparaten.

OBS! Ägnar man sig åt enstaka aktiviteter nedan betyder det inte att man automatiskt är fjortis, men på ju fler punkter man känner sig träffad, desto större fjortis-varning är det och detta gäller oavsett ålder!

Om du själv är en fjortis är det högst troligt att du inte ser symptomen hos dig själv (men däremot hos andra fjortisar). Det kan därför vara värt att vara uppmärksam på om andra noterat fjortis-drag hos dig! Säkerligen kommer du vid en sådan bedömning att bli ytterst upprörd och förneka detta alternativt känna en viss stolthet. Båda reaktionerna bör emellertid ses som en varningsklocka.

Med Fjortis menar jag de som oavsett ålder betar sig som yngre tonåringar, som till synes inte verkar ha funnit en egen självständig identitet och därför inte heller medvetet kunnat vidareutveckla en sådan. Fjortisen synes därför vara helt styrd av grupptänkande, grundat på den krets de rör sig i. Ändå anser de paradoxalt nog att de är har gott självförtroende, är starka i sig själva och vågar stå för sin egen stil. Denna illusion bottenar egentligen i ett närmast desperat behov av att få den identitet som fjortisen ännu inte har lyckats finna bekräftad. Det är inte heller lätt att hjälpa denne att finna detta diffusa på grund av svårigheten att separera ett eventuellt embryo till självständighet ifrån alla påklustrade attityder fjortisen lagt sig till med för att dölja sin osäkerhet kring identiteten. Denna osäkerhet får därför möjlighet att utvecklas till att bli än värre och av ren primitiv självbevaringsdrift väljer fjortisen omedvetet därför att ta det säkra före det osäkra och anamma gruppmentaliteten, det "kollektiva Jaget", som en tillfällig räddning. I slutändan riskerar den emellertid att utplåna all möjlighet för fjortisen att utvecklas till självständighet. Resultatet märks tydligt då alla fjortisar i stort sett likadana ut, har samma märkeskläder och stil.

Fjortisen dräller till vardags mest runt på centrala platser i det lokala bostadsområdet, givetvis i flock med liknande identitetsproblem. Då och då kan man även finna dem på områdets fritidsgård alternativt på hamburgerrestaurangen **McDonalds**, *donken* även kallad. Om fjortisen nu måste vara hemma av någon anledning, så beror det oftast inte på att det är ett direktiv från någon förälder. Nej, det som håller fjortisen borta från förortens gator och torg är troligen **InterNet**.

MSN, PlayAhead, YouTube, Lunarstorm, Bilddagboken samt **Snyggast** är exempel på virtuella mötesplatser där fjortisen gärna häckar och om inte denne använder sin dyrbara tid på ett något så när kreativt vis genom att fila på layouten till sina profiler på någon av dessa sidor, så finns alltid möjligheten att slösa bort sin dyra ungdomstid på meningslösa *Online-spel*. Lika lite som föräldrarna - i den mån de försöker ta sig tid att engagera sig - vet vad deras fjortis ägnar sig åt när de rör sig ute i den så kallade "riktiga världen", lika lite har de koll på vad deras barn ägnar sig åt inne i "den minst lika riktiga världen". Mamma - för det är oftast mamma som har vårdnaden om dessa fjortisar - tycker det är bra med denna digitala barnvakt. Det är lugnt och tyst på rummet och ett fantastiskt läxverktyg.

På InterNet kommunicerar fjortisar i *chattar*, där man samtalar med hjälp av skrift. Flitigt används olika symboler för att uttrycka känslor där smileysar (t ex: ;) :p :(), samt följande tecken <3 inte kan användas för ofta. För att vara effektiv i den skriftliga kommunikationen förenklas stavningen av många ord såsom; "kmr" (kommer), "mkt" (mycket), "tkr" (tycker), "lr" (eller), "gmn" (gumman) och så vidare. På samma vis byter man ut bokstavskombinationen KS med X. Ofta förekommande förkortningar är till exempel: "OMG" (Oh, my God) "LOL" (Laugh Out Loud eller Lots Of Laugh), "OFC" (Of Course) eller det mer vulgära "WTF" (What The Fuck). Sedan finns ett antal oförklarliga infantiliserade stavningstraditioner som inte fyller någon begriplig funktion, då de snarare gör orden längre och där mer ineffektiva att skriva. Några exempel kan se ut på detta vis: "soet" (söt) *assåw* (alltså, kan stavas på en mängd vis), och "jue" (ju), samt "meeh" (men, med valfritt antal E). Överhuvudtaget finns där hos fjortisen en förkärlek för överdrivet många vokaler, samt behovet att ersätta S med Z, R med J m.m. Tidigare generations favorituttryck "liksom" och "typ" är inte lika vanligt hos fjortisen, men existerar fortfarande. Det förstärkande ordet "fett" förekommer flitigt och ordet "ofta" används ungefär som "eller hur?", när man tveklar på sanningshalten i något. Att vara "ägd" innebär att man med ord har satt någon på plats, alternativt blivit utklassad. Punkt och komma används sparsamt, eftersom man i regel inte delar in textmassan i meningar. Av samma anledning uteblir ofta stor bokstav i början av dessa obefintliga meningar. Utropstecken används desto flitigare, ofta i kombination med STORA BOKSTÄVER, vilket betyder att man skriker. Detta anses i regel inte vara trevligt, antagligen för att man då tar sig för stort utrymme i förhållande till andras behov av att synas och få bekräftelse. Detta är en hel vetenskap, men jag nöjer mig med dessa få exempel.

PlayAhead (not. sedan 1 mars 2010 nedlagd!) är nog den populäraste fjortis-sidan på Internet, i vilket fall om fjortisen är bördig från Stockholm. För lantisen är det **Lunarstorm** som är störst. På dessa så kallade *communities* gäller det att samla på InterNet-kompisar. Om fjortisen känner dem eller inte är av mindre betydelse. Det är bara att lägga till (*adda*) så många som

möjligt och sortera dem i olika fack som: **ÄLSKARE, KK, RAGG** m.m. Kvantitet före kvalitet är det som gäller i fjortis-kulturen. Många individer på vännerlistan betyder att du får hög status. Hög status ger fler vänner på listan i detta virtuella ekologiska system. Fjortisen bör också skaffa sig Team, som visar ens intresseområden. Till exempel rekommenderas **Adidas, Mjukisbyxor, Älskar att strula, Absolut, Soet, Grönan, Hängel, Sexi, Player** och liknande. Man måste vara 13 år för att få öppna ett konto på PlayAhead eller **pea (PA)**, som det allmänt kallas, men sen är det fritt fram att knyta kontakter och utbyta information om varandras liv. En fjortis-wannabee som inte har åldern inne, men ändå känner sig redo att besöka fjortis-högborgen kan alltid logga in med falskt personnummer, kanske med hjälp av en äldre kompis, syster eller bror. Fjortis-wannabeen kan också lösa detta genom de hjälpmedel som finns tillgängligt på InterNet för att generera falska personnummer och hjälpa barnen att tidigt lära sig konsten att bli kriminella urkundsförfalskare. Om en fjortis-wannabee kommer i konflikt med någon kompis på PlayAhead som känner till dennes rätta identitet finns förstås risken att kompiserna anmäler förfalskningen, vilket kan leda till avstängning. Även om det står många fina ord om vett och etikett på PlayAheads informationssida så står emellertid moral och etik i praktiken inte allt för högt i kurs hos de ansvariga, så risken är inte så stor. Detta gäller för de flesta communities på InterNet. Om inte fjortis-wannabeen fått sin dators unika *IP-nummer* spärrat, är det bara för den avstängde att skapa ett nytt konto, men även detta IP-problem går att kringgå. Därefter kan fjortisen säkerligen hitta något att anmäla kompiserna för så att denne kan få smaka på samma mynt. Då fjortis-kulturen är en del av Världen gäller fortfarande "Öga för öga" och inte "Vända andra kinden till". Lansering av sin pea gör fjortisen lämpligast genom att sprida det alias denne loggar in med följt av tecknet @; "at". Det kan se ut på följande vis: "fjortis@" och kan spridas på lämpliga InterNet-forum, men även i "verkligheten", genom att klottra tags varhelst man kommer åt.

Att **blogga** - skriva dagböcker på nätet - har många, främst tjejer, nyligen upptäckt vara ett bra medel för snabb bekräftelse. Därför kan man se det ständiga vädjandet till bloggbesökare att skriva kommentarer till bloggarens inlägg. Hemsidan **Snyggast.se** har sedan länge använt liknande koncept där man kan lägga ut bilder på dig själv för att sedan rankas av sidans besökare. Givetvis ger mycket hud höga poäng. För att lansera sin blogg besöker sedan fjortis-bloggaren så många andra bloggar de kan för att där lämna meningslösa kommentarer. Inte för att de egentligen är så intresserade av det som står i de andras bloggar, utan mer för att i kommentaren skriva in länken till sin egen sida i hopp om att den andra ska besöka den. Hög status är förstås om någon erkänd bloggare som **Kenza** eller **Blondinbella** lämnar spår efter sig på fjortisens egen blogg. Det innebär nästan den ultimata bekräftelsen för en bloggare. I dessa virtuella dagböcker kan man till skillnad från pea, om man letar intensivt, finna exempel på utelämnande funderingar av djupare värde. Dessa är dock sällan av existentiell eller andlig karaktär, utan stannar oftast vid frågor och tips kring skönhetsartiklar, uppvisande av aktuellt kläddval för dagen (*Outfit eller Dresscode*), samt bilder och klipp från besök på fjortis-paradiset *Grönan*. Alltså det gamla nöjesfältet **Gröna Lund** på Djurgården i Stockholm, som har blivit Stockholms-fjortisarnas andra hem, sedan man tagit sina första stora kliv - som av vuxenvärlden förtryckt barn - ut från den lokala förorten till friheten i stora världen, det vill säga Stockholm City. När dessa fjortisar, likt befriade slavar kastar sig på buss eller tunnelbana i glädjeyra, betar de sig som om Svea Rikes lagar skulle gälla alla andra utom dem själva. De talar högt i mobiltelefonerna, skriker, fnittrar, tjoar och tjimmar och springer runt. Detta beteende kallas "*flumm*" av dem själva och syftet torde vara att visa den övriga befolkningen att en ny människa har kommit till det "riktiga livet". Detta försök till självständighet bekräftas sällan av de mer livserfarna medborgarna, vilket innebär att fjortisens identitet åter motas in i flocken.

Fjortisar är inte kända för att lägga ner allt för mycket tid på skolarbetet, eftersom de inte ser sin intellektuella kapacitet när de söker egen bekräftelse genom att spegla sig i exempelvis buss- eller tunnelbanefönster. Däremot kan de i detta speglade måhända skaffa sig någon form av pseudobekräftelse genom att fila tillräckligt på sitt utseende och sin attityd. Tjejerna använder därför gärna för mycket smink och betar sig med fördel så lössläppt som möjligt, då detta något djuriska beteende betyder status bland likasinnade. Apropå djur, så finner en del av dessa varelser ett säregnet nöje i att sminka sig till katter. Detta beror troligen på att ordet *katt* är en vanlig benämning på någon som är snygg och sexig. Några av de mest extrema kvinnliga avarterna bär vid festliga tillfällen kaninöron, ibland med tillhörande tofs till kaninsvans som de påstår är gulligt. Egentligen ser de ut som vandrande reklampelare för herrtidningen **Playboy**, som därmed får gratisreklam. Denna typ av infantil maskerad kan exempelvis beskådas på fjortisklubbar som **Klubberiet** och **Elverket**. Fortsättningsvis ska fjortiskillar vara så coola som möjligt och gärna ha vältränade magmuskler, så kallade *sexpack*. Kalsonger och *stringtrosor* ska enligt modet med fördel synas ovanför byxningen. Delvis för att det synes sexigt, men också för att underklädesbranschen fått detta till att bli mode, eftersom man sett en möjlighet till gratisreklam då kalsongmärket ofta syns i linningen. På samma sätt har man lyckats indoktrinera fjortisarna hur viktiga dessa olika klädföretagssymboler är. Fel symbol och ditt människovärde sjunker som en sten i havet. Killarnas byxor får dessutom gärna ha så kallat häng, helst så att man ser mer än halva baken och mjukisbyxan är i det närmaste obligatoriskt för den kvinnliga fjortisen, gärna av märket **KSSS (Kungliga Svenska Seglar Sällskapet)** eller **Canada**. Även *mjukisbyxan* får som sagt med fördel vara nerdragen så att den piercade naveln skymtar fram mellan linnets och stringrose-kanten. *Leggings* är också ytterst populärt hos fjortis-tjejen. Observera att vad eventuell termometer visar för temperatur inte ska ha någon påverkan på denna klädstil. "Vill man vara fin, får man lida pin", som det gamla talesättet säger. Det gäller fortfarande. Eftersom nu fjortisen är en idealisk konsument, inser klädesbranschen emellertid det fördelaktiga i att hålla denna konsument vid liv. När vi nu i Norden kan råka ut för bistra kyliga vintrar har **Fjällräven** - ja, det där märket som var så nördigt på 70/80-talen - lyckats med konststycket att bli ett av de mer trendiga märkena på fjortismarknaden. Så med manipulerande marknadsföring har man lurat de infantilt naiva fjortisarna att tro att Fjällrävens bulliga dunjackor är det enda som kan värma upp deras kroppar så väl att fjortisen inte ens behöver knäppa jackan när vinden piskar som hårdast. Fjällräven har till och med lyckats att konkurrera ut de så populära **Canada Goose**-jackorna. Så kallade **Uggs** ska här också nämnas, vilka är ett måste för fötterna när kylan slår till.

Både killar och tjejer bör - så fort de har möjlighet - skaffa en *piercing* och minst en *tatuering* som naturligtvis ger hög status. Särskilt populärt är det om piercingen sitter på ett ställe som skulle göra föräldrarna galna, till exempel i tungan eller på mer intimare delare. Steroidmuskulösa fjortis-killar passar bra ihop med dessa fjortis-tjejer med promiskuös framtoning, eftersom det bland killarna är status att vara tillsammans med så många tjejer som möjligt, gärna sexuellt. Det är inget moraliskt problem för dem, eftersom tjejerna i sig inte betyder något, de är bara leksaker och ett sätt att visa sin makt i gruppen.

Många av dessa fjortisar sällar sig till *hiphop*-kulturen och i dagens svenska samhälle är föreningar mellan inhemska tjejer och killar med annan etnisk bakgrund vanlig, främst då killar från mellanöstern och ofta med muslimsk kultur. Säkerligen verkar deras kultur mer exotiska och spännande än den miljö som tjejerna själva har växt upp i och som räknas till grå och trist vardag, men ännu större behållning är nog den provokation detta innebär gentemot den äldre generationen. Svenska killar kan här känna sig aningen åsidosatta, vilket påverkar bekräftelsen negativt, men de kan höja sin status om de försöker tala svenska med brytning alternativt ägnar sig åt spännande kriminell verksamhet. Om killen är kriminell är det - åtminstone till en början ett plus, då han ju har kontanter att slösa på tjejen. Att en del av dessa killar är hårda mot sina tjejer är nog inte så farligt, som fjortisen menar: "hur stor är risken att det händer en själv?". Och om det trots allt skulle hända så finns ju alltid alla bästa vänner i den närmaste kretsen som lovat att ställa upp vad som händer resten av livet.

Jakten på den tidigare nämnda pseudo-bekräftelsen är den övervägande anledningen till att fjortisen helst skolkar, eller i vilket fall undviker att göra bra ifrån sig i skolan. Om någon nämner ordet läxor stönar fjortisen fram gutturala läten som i bästa fall kan uttydas, korta suckande meningar bestående av ord som "*orka*" eller det aningen äldre "*palla*", som ännu lever kvar från föregående generation. Fjortisen anser nämligen att det finns viktigare saker att förbereda sig för som exempelvis den närmast kommande festen hos någon av skolans populäraste individer, eller någon tillställning som det gjorts reklam för på någon av de obskyra mötesplatserna på InterNet som ovan nämnts. På dessa föräldrafria fester - i den mån föräldrarna inte själva deltar eller arrangerar festerna - i någons föräldrahem, alternativt någon bostad med en värd som har åldern inne, kan fjortisen bli så full som möjligt. Förhoppningsvis kan denne då, genom att bete sig på ett enligt denna kultur statusfyllt vis, få ett erkännande av sin person genom dito påverkad yngling. Kan de av någon anledning inte få tag på alkohol så får de nöja sig med någon energidryck, exempelvis **Red bull**, som enligt att studera fjortisens beteende torde ge liknande effekter. Troligen är detta en placeboeffekt, då fjortisen, i avsaknad av alkohol, intalar sig själv att energikicken denne får helt klart påminner om alkohol- och annan drogrelaterad berusning.

Fjortisens allra bästa livskamrat torde nog vara *mobilttelefonen*, en trogen vän i vått och torrt - ja, det våta rekommenderas nog inte förresten! Jag har hört om en fjortis som drunknade i stadens kloaksystem efter att ha råkat tappa mobilen i toaletten och därefter spolat, trots att dennes mamma strax efter incidenten försökt övertyga sin fjortis om att telefonen troligen inte var vid liv. OBS, detta kan vara en urban vandringssågen! I mobilttelefonen finns större delen av fjortisens liv, till exempel nummer till alla de som fjortisen lovat evig vänskap. Alltså dem man nästa vecka snackar skit om därför att de försökt kliva uppåt på den sociala stegen genom att smutskasta en själv. Att ta alla tillfällen att skapa konflikt med utstuderade intriger är något som ger främst fjortis-tjejer en extra adrenalinkick och krydda på den annars så tråkiga tillvaron. Detta beteende bottnar i *reality-TV* och alla *dokusåpor* på betalkanalerna som fjortis-tjejen har haft som kunskapskälla näst efter InterNet, mycket mer intressant än skolan och mer förankrat i verkligheten anser de. De menar att det är i denna typ av program lär sig hur det riktiga livet fungerar!

Fjortisen kommunicerar sedan med alla dessa så kallade vänner genom att skicka små meddelanden, **SMS**. Sättet att uttrycka sig i dessa *mess* liknar uttrycksätten på chattarna, men är om än mer komprimerad i sin utformning. Tjejer har en större benägenhet att messa, på samma sätt som tidigare generationers tonårstjejer ofta har varit de som blockerat telefonen i timmar. Det som är bra med SMS är att man slipper just denna blockering. Å andra sidan kan man sällan nå dessa fjortisar på annat sätt än via just SMS och det är då ingen garanti att de svarar. Att messa är också nämligen effektivare när man försöker lösa eller skapa konflikter mellan sina bästa vänner. Man behöver nämligen inte möta personen man vill illa eller hjälpa på samma sätt, man slipper ANSVAR. Detta fasansfulla ord som fjortisen helst vill uttradera ur svenska språket. Man behöver inte heller avslöja sina känslor, utan kan använda samma små symboler som i chattarna på datorn och ingen behöver veta hur man egentligen känner och tycker. Blir det riktigt jobbigt med bästisen behöver fjortisen bara säga att pengarna är slut på mobilen, även fast den gemensamma kompisens nyss fick ett SMS från fjortisens nummer och alla tre har **Comviq-kompis**, vilket innebär att man oftast kan SMS:a gratis till varandra. På **MSN-chatten** på datorn kan man istället blockera de man inte vill kommunicera med för tillfället. Det innebär att den chattande fjortisen kan se om dennes vänner är inloggade, men inte omvänt. Kan vara effektivt när man vill vara ifred, men fjortisen bör oroa sig för relationen till sina vänner om det aldrig visar sig att någon är online bland ens 350 kontakter. 1000 SMS per dygn är ingen ovanlig siffra hos en fjortis-tjej, bland killarna är siffran troligen max hälften.

I mobilttelefonen finns förstås också den livsviktiga kameran, med vilken fjortisen i närmaste spegel kan ta bilder på sig själv i de mest förföriska poser och gärna med plutande mun nedkladdad med **Idomin**-salva. Naturligtvis efter att ha plattat det - hos exempelvis kändisfrisören **Bobby** - nyfriserade håret stilenligt, alternativt tupérat och stylat till en stabil rufs med spray eller gelé. Viktigt när bilden tas är också att få med den obligatoriska blixten (även om den på grund av ljusförhållandet inte behövs) på det helst litet suddiga fotot som man knappt kan uttolka motivet på. I programmet **Paint** - som finns integrerat i datorns operativsystem **Windows** - kan fjortisen sedan dölja sitt ansikte, eller åtminstone näsan, med hjälp av *spray-verktyget* om denne händelsevis glömt att dra upp sin **Adidas**-tröja till nästippen. Detta är viktigt för anonymitetens skull, ifall bilden är tänkt att publiceras till allmän beskådan på någon hemsida där fjortisen redan berättat allt vad som rör sig på ytan i dennes och bästisarnas liv. Några av de mer desperata fjortisarna tar gärna mer eller mindre avklädda sexbilder/filmer av sig själva som de sedan via **MMS** på skämt skickar till sina "vänner" mobilttelefoner. Detta tragiska beteende kallas **Sexting** och efter första bästa konflikt med fotografen i fråga sprider dessa "vänner" sedan bilden vidare till andra mobilttelefoner och via InterNet, där de sedan tenderar att dyka upp i allehanda lustiga sammanhang.

Slutligen så finns naturligtvis, på *mp3* i fjortisens telefon, de bästa låtarna av **Lady GaGa**, **50cent**, **Beyoncé**, **Rihanna** och **Chris Brown** och andra som fjortisen lärt sig av sina kompisar - och ytterst av mediabranschen - är det mest musikaliskt fulländade som finns. Även om många fortfarande väljer att ladda ner musik från InterNet till sin mobilttelefon, så är det allt vanligare att fjortisar stoltserar med miniatyr-musikmaskinen **iPod**. Troligen har även detta med status att göra och igen - jakten på bekräftelse. Favoritartisten är oftast den som visar mest hud, musiken är sekundär även om fjortisen inte har insikt nog för att kunna förstå detta. Mediabranschens indoktrinering sker på en ytterst basal och primitiv nivå. Idolerna måste vara

kröpsligt attraktiva och helst utstråla sex, vilket är av särskilt vikt för den kvinnliga fjortisens förebilder. Det spelar mindre roll om artisten har någon talang, även om förvånansvärt många fortfarande har det. Hur som helst kommer dessa förebilder att representera och vara inspiratörer inför fjortisens livsmål - att bli känd och berömd - till vilket pris som helt, så länge det inte handlar om att arbeta hårt. Det är där det naturliga urvalet kommer in, som sällar bort de flesta, då det utvecklingar till trots fortfarande krävs en del arbete för att nå toppen och tydligen fortfarande ofta en viss talang. Hur som helst, mobilen är nog den allra viktigaste ägodelen.

Vad gäller de digitala bilder som fjortisen tar med sin mobilkamera, visar faktiskt somliga fjortisar - oftast tjejer - upp en viss talang för fotografering. De som utvecklar denna inser snart att en liten rosa *digitalkamera*, gärna med möjlighet att ladda upp eventuella självinspelade filmer direkt till **YouTube** på InterNet, kan vara en väl värd investering. Dessa fjortisar kan därmed ha funnit en väg ut ur träsket genom den ofta skrämmande upptäckten att de kan vara begåvade med något från insidan. Tyvärr nöjer sig de flesta att missbruka denna talang till att fota olika nyinköpta kläder från **Gina Tricot** och liknande modeaffärer som de sedan lägger ut på bloggen för att visa att de har vad som krävs. Detta gör de utan någon som helst ersättning från dessa butiker de gör gratisreklam för. Kanske använder någon fjortis sin talang till att göra en så kallade *header* till sin blogg, med hjälp av **Photoshop** på sin dator. Detta är emellertid inte att förakta. Är man riktigt duktig på detta kan man få uppdrag av mindre begåvade fjortis-bloggare, vilket kan stärka självförtroendet. Använder man den bekräftelse som följer på ett vist sätt, kan man kanske till och med på sikt utvecklas till layoutare på någon webbsida, men då får man vara inställd på att arbeta för ingenting kommer gratis som regel och detta skrämmer som sagt bort en stor del. Riktigt avancerade fjortis-fotografer kanske tar bilder med naturmotiv för att sedan ge dessa en aning mer "konstnärlig" touch, genom att göra den svart/vit eller ge den en behandling med *sepia*-funktionen. Så trots att vägen ur fjortis-kulturen oftast ser svår och mörk ut för såväl utomstående som inblandade, så finns det vägar som kan inge hopp.

Tillbaka till InterNet och lite kort om YouTube som tidigare har nämnts. YouTube är en av världens mest populära sidor, där alla som har registrerat ett konto får möjlighet att visa upp sina egna rörliga filmer för världen. Detta är ett fantastiskt verktyg för fjortisen så att denne kan ta del av det mest intressanta som världen har att erbjuda. Här finns allt och YouTube har mycket riktigt blivit likt ett uppslagsverk där man kan få sann information om nästan vad som helst. Det finns ju fångat på kamera, så då måste det ju vara sant, som fjortisen som klokt uttrycker det! Dessutom är YouTube en bra sida för dem som har problem med bekräftelsen. Där kan fjortisen ohämmat visa upp sig för världen i rörliga bilder och på nästa alla tänkbara desperata sätt. En nackdel är emellertid att för mycket fjortis-hud, som ju visserligen ger direkt effekt för den som vill ha bekräftelse, kan plockas bort och resultera i avstängning. Detta vet den mest desperata fjortisen om och väljer därför hellre alternativet MSN-chatten och *webkameran*. Där tror fjortisen sig kunna vara anonym och kan få den direkta bekräftelsen som efterfrågas utan någon obehaglig konsekvens i form av till exempel avstängning. Ytterligare en optimal anledning till att utnyttja denna kombination är att fjortisen kan presentera sig i realtid, vilket gör det hela mer verkligt. På InterNet behöver fjortisen, till skillnad från "det verkliga livet" utanför, inte oroa sig för att inte vara värd något. Det finns åtskilliga som verkligen är villiga att ge fjortisen denna bekräftelse och något slags värde och eftersom det alltid är en verklig människa som står bakom en bekräftelse på InterNet, så finns ju alltid möjligheten att bli bekräftad av densamme "på riktigt". Så varför ska man nöja sig med att bli bekräftad Online? Fjortisen menar att det bara gäller att vara försiktig, för det tycks finnas konstiga människor därute på InterNet, så ett gott fjortis-råd är att först lära känna den du tänker träffa väl genom att chatta, skicka SMS och e-post och glöm inte dina **Shutter Shades** när stunden är inne för mötet med den rätte! Vill du veta mer om dessa oerhört idiotiska glasögon som så många fjortisar "hissar" - men jag "dissar" - så använd till exempel sökmotorn **Google** på InterNet.

Slutligen är fjortisens värsta fiende och hatobjekt en annan subkultur som kallas *emo* (*eng: Emotional hardcore*) Denna står i rakt motsatt förhållande till den kultur som ovan beskrivits. Egentligen består emellertid även emo-kulturen av fjortisar, men då med en annan inriktning och stil. Dessa har istället en tendens att söka sig inåt och sluta sig mot omvärlden till skillnad från ovannämnda utåtriktade ytliga fjortis-kultur. I grunden brottas emellertid de båda grupperna med samma problem, osäkerheten kring sin egen identitet. *Emo*-sarna torde dock vara lättare att hjälpa tillrätta, då de faktiskt har någon form av medvetna funderingar kring sökandet efter ett "Jag", men detta kan vara en högst subjektiv uppfattning av författare själv.

Eftersom fjortis-kulturen är under ständig utveckling (läs. dekadens) kommer denna avhandling relativt snart behöva uppdateras (Senaste uppdatering skedde 1 mars 2010). Håll dig gärna själv uppdaterad genom att surfa runt lite på nätet.

xoxo